

Elna Munchs tale om kvindelige præster III

Taler

Elna Elisabeth Munch
Medlem af Folketinget for Det
Radikale Venstre

Dato

24. april 1919

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Opr. trykt i *Rigsdagstidende 1918-1919 (Folketinget)*, s. 4981-4983.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) har gentagne Gange fremhævet, at Biskopperne er enige i, at det her drejer sig om et indre Anliggende. Heri synes jeg imidlertid, at det rede 20de Medlem for Hovedstaden ser fuldstændig forkert. Thi Biskopperne har — det fremgaar jo netop at deres Erklæringer — ikke principielle Indvendinger mod selve Sagen undtagen en eneste af dem. Hvis man altsaa skal tage Flertallets Synspunkt i Betragtning, maa man sige, at Biskopperne ikke har principielle Indvendinger og altsaa ikke kan anse denne Sag for at være et indre kirkeligt Anliggende. De fremhæver de praktiske Vanskeligheder, de fremhæver Befolkningens Reageren overfor det nye, men de fremhæver, som sagt, paa en Undtagelse nær absolut, at de ikke har principielle Indvendinger at gøre.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden fandt, at det var rent forkert, naar det var fremhævet, at man fra konservativ Side vilde gøre Kvinderne til en Pariakaste paa dette Omraade. Men det er netop det, man vil fra den Side; man vil gerne, som det ærede 20de Medlem fremhævede, bruge Kvinderne til at tale, og man vil gerne bruge dem i underordnede Stillinger, men man vil ikke ordinere dem. Man vil altsaa, hvis man kan faa Brug for dem, som jeg før fremhævede, benytte dem paa udsatte og vanskelige Poster, men man vil ikke ordinere dem. Dette er ikke Ligestilling med Mændene; altsaa vil man paa dette meget vigtige Omraade stille Kvinderne ringere end Mændene.

Saa sagde det ærede Medlem, at det skulde vel ikke vare til evig Tid, for han haabede, at man i kirkelige Kredse maatte blive oplyst i denne Henseende, saaledes at Kirken en Gang ønskede kvindelige Præster. Jeg vil i den Anledning gerne spørge det ærede Medlem: Hvad er Kirken, hvad mener han med Kirken,

hvorledes skal Kirken give dette Udtryk?

Det ærede Medlem fremhævede ogsaa, at det var rent forkert, naar jeg havde sagt, at de kvindelige Medlemmer af det konservative Folkeparti umulig kunde stemme for det af de konservative Medlemmer af Udvalget stillede Ændringsforslag. Jeg fremhævede for det serede 6te Medlem fra Aarhus (Karen Ankersted) Vedkommende, at hun ved første Behandling havde udtalt sin absolutte Tilslutning til Lovforslaget. Hun udtalte, at hun havde et vist personligt Ubehag ved den Tanke at se en kvindelig Præst; men jeg gjorde gældende, at man dog sikkert ikke vilde lade disse rent personlige Fornemmelser være afgørende for sin Afstemning her. Det er derfor sikkert, at hvis hun havde været til Stede, vilde det være udelukket, at hun kunde stemme for det konservative Folkepartis Ændringsforslag. Hvad det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz) angaar, udtalte hun ved første Behandling, at Loven fik jo kun særlig Betydning for Præste- og Dommerembeder. Tager man Præsteembederne væk, bliver der ikke saa forfærdelig meget ved Loven. Saa har man taget den ene Halvdel bort. Det nu ærede 7de Medlem for Hovedstaden brugte netop det Udtryk, at Dommerembederne var den anden vigtige Side af denne Sag. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede 7de Medlem for Hovedstaden vil lade denne vigtige Side af Sagen gaa ud, for hun erklærede netop ved første Behandling, at hun var enig i Princippet, det var egentlig kun Fremgangsmaaden og navnlig Fremgangsmaaden paa det nærværende Tidspunkt, hun ikke var enig i. For det første forstaar jeg ikke, hvorfor Fremgangsmaaden skulde blive bedre, naar den blev anvendt paa et andet Tidspunkt, og for det andet, at det ærede Medlem, naar hun er enig i Princippet, ikke ganske simpelt stemmer for Forslaget. Det, synes jeg, vilde være naturligt. Man plejer at lade sig lede af sine Principper ved sin Afstemning.

Jeg beklager meget de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det ærede Medlem syntes, at vi skulde vente, til der viste sig Trang hos Menighederne til kvindelige Præster. Det er, som jeg fremhævede før, et absolut forkert Standpunkt. Man skal netop, naar det kan undgaas, ikke give Love for bestemte Tilfælde og bestemte Personer, men det vil man komme til at gøre i Tilfælde af, at man venter med denne Bestemmelse, til der viser sig en saadan Trang. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem fra Ringkøbing nu tænker sig at stille et saadant nyt ændringsforslag, som i højeste Grad vilde forringe Loven. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har her vist sig at være i fuldstændig Uoverensstemmelse med den ærede Ordfører for Venstre,

som endnu i Dag hævdede, at der i hele Partiet var stor Varme for at stille Kvinder lige med Mænd. Jeg vil endnu en Gang bestemt pointere, at hvis man støtter det Ændringsforslag, som er stillet af det konservative Parti, eller paa anden Maade udelukker Kvinderne fra at faa kirkelige Embeder, hvad enten det er Embeder, hvortil der kræves Ordination, eller Embeder, hvortil der ikke kræves Ordination, forringer man dette Lovforslag, og man giver ikke Kvinderne den Ligestilling med Mændene, som Kvinderne bør have, ikke mindst efter at Kvinder er blevet Medlemmer af den høje Rigsdag.

Kilde

www.folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Kvindebevægelsen, Politisk tale, Radikale Venstre

Relateret

Elna Munchs tale om kvindelige præster
24. april 1919

Elna Munchs tale om kvindelige præster II
24. april 1919

Elna Munchs tale om kvindelige præster IV
28. maj 1919

Elna Munchs tale om kvindelige præster V
28. maj 1919

Elna Munchs tale om kvindelige præster VI
30. september 1919

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/elna-munchs-tale-om-kvindelige-praester-iii>